

Programnoter

Foreløbig udgave

Lindegardskoncerten fredag den 28. februar 2020

Nyt elite ensemble

Tanja Zapolski (født 1980 i Ukraine) dansk pianist.

I løbet af sin internationale karriere har Tanja Zapolski arbejdet sammen med mange af verdens bedste dirigenter og musikere fra både den klassiske og rytmiske

verden. Som solopianist spiller Tanja jævnligt med symfoniorkestre i ind og udland. Hendes musikalske interesse dækker over en bred spændvidde og hendes repertoire strækker sig fra den tidlige barokmusik til helt moderne kompositioner, elektronisk musik og performances. I en meget ung alder havde Tanja gjort lynkarriere som klassisk pianist og vundet en lang række priser og konkurrencer. Allerede som 8-årig var Tanja solist med orkester i Haydns klaverkoncert. Og der gik ikke lang tid før det stod tydeligt, at her var der tale om et særligt talent.^[1] Som 15 årig kom Tanja ind på Det Kongelige Danske Musikkonservatorium, og i årene der fulgte spillede hun utallige klassiske koncerter i Danmark og i udlandet både som solist og kammermusiker.

Udover at være en af de dygtigste klassiske pianister fra Danmark, har hun siden udmærket sig ved sin alsidige åbenhed og nysgerrighed overfor nye måder at skabe oplevelser indenfor den klassiske musik med sin legende og eksperimenterende tilgang

Philippe Benjamin Skow er født i 1984. som 2-årig fik han sin første violin, og som 5-årig optrådte han for første gang i Tivolis Koncertsal. Karrieren tæller mange internationale højdepunkter.

Som kun 16-årig debuterede han med Sjællands Symfoniorkester. Samme år vandt han alle priserne i Den Danske Violinkonkurrence.

Efter studier i USA og Wien hos prof. Milan Vitek, prof. Kuschnir og koncertmesteren for N.Y. Philharmonics vendte Skow hjem til Danmark for at bygge videre på sin musikalske karriere.

Fra sin base i Charlottenlund rejser han i dag verden rundt som solist, kammermusiker og underviser. Som underviser er han netop blevet inviteret til at give masterclasses på USA's ældste konservatorium, Oberlin, der rangerer som et af verdens fem bedste.

Skow begrænser ikke sin kærlighed til blot klassisk musik. Med The Piazzolla Orchestra og sin duopartner Bjarke Mogensen fortolker han argentinsk fuldblods-tango med passioneret indlevelse, bl.a. ved Festspille-
ne i Bergen.

Han låner gerne sin strengekunst ud til det rytmiske univers, hvor han har lavet sød musik med Lis Sørensen og Rasmus Seebach.

Toke Møldrup er født i Århus i 1980. Han debuterede i 2005 fra professor Morten Zeuthens celloklasse ved Det Kongelige Danske Musikkonservatorium. I 2006 vandt han Den danske Strygerkonkurrence, og i 2007 vandt

han EBU-konkurrencen "New Talent International Music Competition" i Bratislava.

Toke Møldrup er en af Danmarks mest efterspurgte cellister. Hans karriere som solist og kammermusiker har rundt på 4 kontinenter i sale som Wigmore Hall, Musikverein Wien, Konzerthaus Berlin, Carnegie Hall og på større festivaler i resten af Europa. Han uddannede sig fra 15-års alderen hos Harro Ruijsenaars på Det Jyske Musikkonservatorium, hos Hans Jensen ved Northwestern University i Chicago og hos Martin Ostertag ved Staatliche Hochschule für Musik, Karlsruhe. Han har deltagelse i mesterkurser, f.eks. på Kronberg Academy og London Masterclasses, hos bl.a. Truls Mørk, Yo-Yo Ma, David Geringas, Ralph Kirschbaum, György Kurtag, Alban Berg Kvartetten, Amadeus Kvartetten og Tokyo Kvartetten.

I 2003 vandt han som medlem af Paizo Kvartetten 4th Melbourne International Chamber Music Competition, også kaldet "The Olympic of Chamber Music".

Sammen med pianisterne Tanja Zapolski optræder Møldrup ofte i de danske kammermusikforeninger.

Hans repertoire omfatter alle stilarter, også ny dansk musik, hvor komponisterne Per Nørgård og Simon Steen-Andersen har tilegnet ham værker. Desuden er han fast medlem af Athelas. Toke Møldrup har modtaget mange legater og hædersbevisninger, bl.a. Jacob Gades Legat, Aennchen og Eigil Harbys Legat, Anemarie Mortensens Legat og senest er han optaget i Kunstrådets program for særligt udvalgte musikere, "Den Unge Elite", som støtter udviklingen af kunstneres internationale netværk.

Programnoter

Program:

Om musikken og komponisterne:

Maurice Ravel, 1875-1937, fransk komponist. Maurice Ravel studerede klaver og komposition ved Pariserkonservatoriet hos bl.a. Gabriel Fauré og valgte midt i 1890'erne en karriere som komponist. Under 1. Verdenskrig tjente han som ambulancechauffør. Fra

1921 levede Ravel tilbagetrukket i sin villa uden for Paris, hvor han komponerede og samlede på mekanisk legetøj. Hans sidste år var plaget af sygdom.

De fleste af Maurice Ravels værker har poetiske eller maleriske motiver; de besværges et barnligt eventyrland (fx suiten for firehændigt klaver *Ma Mère l'oye*, 1908-10 og orkestersangene *Shéhérazade*, 1903) og udtrykker sørgmodig længsel efter det tabte (*Valses nobles et sentimentales*, 1911, *La Valse*, 1919-20) og efter en idealiseret barndom (*L'Enfant et les sortilèges*, 1920-25).

Ravel var en mesterlig instrumentator af egen og andres musik, fx af Modest Musorgskijs *Udstillingsbilleder* (1922). Mange af hans egne værker findes i ligeværdige versioner for klaver og for orkester.

Maurice Ravel var ingen revolutionær; men klaverværket *Jeux d'eau* (1901) var med sin virtuose, Liszt-påvirkede, impressionistiske klaverteknik banebrydende og påvirkede bl.a. Claude Debussy. Balletten *Daphnis et Chloé* (1909-12) rummer passager, der peger mod Igor Stravinskijs *Le Sacre du printemps*; klaversuiten *Le Tombeau de Couperin* (1914-17), patriotens Ravels hyldelse til verdenskrigens ofre, har klassisk fransk clavecinmusik som forbillede og foregriber neoklassikken.

Selv var Ravel påvirket af Debussy, Nicolai Rimskij-Korsakov, Stravinskij og Arnold Schönberg (fx i *Trois poèmes de Stéphane Mallarmé*, 1913) og senere af jazz, fx i anden sats af *Violinsonaten* (1923-27) og i de to klaverkoncerter, *Venstrehåndskoncerten* i D-dur (1929-30, skrevet til den østrigske pianist Paul Wittgenstein, der havde mistet sin højre arm i 1. Verdenskrig) og klaverkoncerten i G-dur (1931).

Maurice Ravels ballet *Boléro* (1928) og sangene *Don Quichotte à Dulcinée* (1932-33) er blandt de

mange værker, der viser hans interesse for spansk folkløse, en arv fra hans baskiskfødte mor.

Astor Piazzolla, 1921-1992, argentinsk komponist, bandoneonspiller og orkesterleder. På baggrund af studier hos Nadia Boulanger i Paris videreudviklede Astor Piazzolla i 1950'erne den traditionelle argentinske tangomusik med inspiration fra bl.a. jazz og klassisk kompositionsmusik.

Piazzolla har bl.a. skrevet orkesttermusik, men størstedelen af hans ca. 750 kompositioner er for den særlige tangokvintet (violin, guitar, klaver, kontrabas og bandoneon) og for oktet. Siden 1990'erne har den internationale interesse for hans værker været stigende.

Blandt Astor Piazzollas kendteste enkeltkompositioner er *Adiós Nonino* (1959), som han har indspillet i talrige divergerende udgaver.

Vittorio Monti, 1868-1922, var en italiensk komponist, violinist, mandolinist og dirigent. Hans mest berømte værk er hans Csárdás, skrevet omkring 1904 og spillet af næsten alle zigeunerorkester.

Monti blev født i Napoli, hvor han studerede violin og komposition på Conservatorio di San Pietro a Majella. Omkring 1900 modtog han

en opgave som leder for Lamoureux-orkesteret i Paris, hvor han skrev flere balletter og operetter, for eksempel Noël de Pierrot. Han skrev også en metode til mandolin *Petite Méthode pour Mandoline*, 1904, hvor han inkluderede nogle af hans egne værker, *Percle Brillante*, *Dans Una Gondola* og *Au Petit Jour*. Der var også værker af F. Paolo Tosti.